

παίρνουντάς με απ' τὸ χέρι μ' ἔφερνε στὸ κήπου μας τὰ μαρμαρένια σκαλοπάτια τοῦ πισταμῶ τὸν ὄχτο. Βουτούσε στὸ νερὸ, νεκρίδα σωστή, τριαντάφυλλα ξεφύλλιζε, καὶ στήν Ἀνατολή τὰ ροδικόκκινα τὰ πέταλά τους ρίχνοντας τὸ Βεδικό τὸν ὕμνο ἔψελνε στήν Αὐγούλα·

«Χαίρε, αὐγή, τοῦ οὐρανοῦ ἡ χαδεμένη θυγατέρα. Τ' ἀστέρια ἄς σβύσουν ἕνα ἕνα, κι ἄς φύγουν οἱ σκιές τῆς μαύρης ἀδερφῆς σου.

«Ἡ ὁμορφιά σου ἡ ἀχτινοδόξα καὶ τὸ χρυσαφὶ πτῶν ξαθῶ σου τῶ μαλλιών ἄς λάμπουν.

«Πές, ροδοδάχτυλη νυφούλα, πές ἀπὸ ποιῆς πηγῆς τὰ κρουσταλλένια τὰ νερὰ δανεῖξαι τὴ νύκτα τὴν αἰώνια, καὶ ποιά δροσόλα τὴ φρεσκάδα σου δανεῖξει.

«Χαρμεγέλας καὶ τὰ πουλιά χαρούμενα ἀφήνουν πτὴ φωλιά τους καὶ κελαδοῦν τὴ χάρη σου. Τὰ λούλουδα μὲ μιάς ξυπνοῦν καὶ τὰ διαμαντοστόλιστα πγυρνῶντες προσωπᾶκια τους γιὰ νὰ θαμᾶσουν τὸ δικό σου τὸ λουλούδισμα.

«Τρέχα, παρθένια, τρέχα. Κέντησε τ' ἄντα τὰ «χιονάτα πῶχους φλόγες γιὰ φτερά, καὶ τ' ἄρμα που σὰν ἀστραπὴ τὸν οὐρανὸ ἄς κυκλοφέρει.

«Τρέχα, νυφούλα ντροπαλή. Σὲ κυνηγᾷ ὁ Σουρριᾶς (*), στὰ σωθικά του νοιόθοντες φωτιά. Τρέχα πρὶν τ' ἀναμένα χεῖλια του στ' ἄρματα σου τὰ «στήθια κολληθοῦν, πρὶ μαρμαρῆ ἡ δροσόλα σου στή «φλογισμένη του τὴν ἀγκυλιά».

Καθε τῆς Φύσης ὁμορφιά εἶχε καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς καὶ ξαναζοῦσε μέσα στὴ Λαξμή, ἀταβισμὸς αἰώνων, τῶν πρώτων προπατόρων τῆς ἡμέτερης ἀγάπης καὶ λατρείας γιὰ τὴ Φύση. Κ' ἡ ἴδια σὰν τὴ Φύση ἀλλάζε συχνά. Τώρα, Φρόνη, ξεχειλισμένη ἀπὸ ἔρωτα, ἄνοιγε σὰν τὸ λωτὸ τὴν ἀγκυλιά τῆς, ἔπειτα, μὲ μάτια σ' ἄγνωστους ὀρίζοντες μυστικισμοῦ χαμένια, πρόσφερε θυσία στοὺς θεοὺς τῆς τῆς φύσης ποὺ καὶ κείνοι εἶναι ἀλληγορίες, ἡ ποιήτρα, γιομάτη ἀπ' τὴν ποίηση τριγύρω τῆς, ἔψελνε μὲ σεβασμὸ τοὺς ὕμνους τῆς.

Ἐνα πρῶτ' ἡ βροχὰ καθισμένη σὲ θρόνο ἀπὸ ξύλο σκαλιστό. Τὰ χέρια τῆς στὰ χέρια τοῦ ἀκουμπισμένα, φαινότανε σὲ σκέψες βυθισμένη.

Πῆγα σιμά τῆς, ξάπλωτα σιμά στὰ γδυμένα τῆς ποδαράκια.

Ἐμεινε ἀσάλευτη ὥρα πολλή· ἔπειτα κουνήθηκαν τὰ χεῖλια τῆς, κι ἔκουσα τὴ φωνὴ τῆς νύχχεται ἀπὸ τὰ μακρὰ, ἀπὸ τὰ βαθιά ἔλλου κόσμου.

— Ἀρχίζει ἡ ψυχὴ μου ν' ἀνατέλλει. Ὅσοτου σὲ γνωρίσω, ἔρωτας ἀληθινὸς ποτὲς δὲ ρίξω σε μέσ' στὴν καρδιά μου, μονάχα, σὲ δούλα ποὺ εἶμουν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἡδονὴ σκόρπιζα γύρω μου, τὴν ἡδονή, τὴν εὐτυχία ποὺ γιὰ πρώτη τῶρα φερά καὶ γὼ γνωρίζω. Τώρα ξυπνᾷ καὶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ξανάρχουνται στὸ νοῦ μου τὰ λόγια τοῦ σοφοῦ δασκάλου ποὺ μ' ἀνάθεψε. Στὰ πόδια τοῦ γονατιστῆ ἔκουσα τὴ διδασχὴ τοῦ γιὰ τὴν ὁρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ θρησκεία. Ὁ νοῦς μου ὅμως τότες, πεταλούδα ἀμέριμνη, φτερούγιζε σ' ἀνθούς, σὲ λίμνες λωτοσκεπασμένες κι ὄχι σὲ σκοτεινὲς φιλοσοφίες. Τώρα τὰ λόγια τὰ σοφὰ, τ' ἀχώνευτα, ξανάρχουνται ἀχτινοβολώντας, καὶ τὸ βραχμάνικό μου αἶμα φουσκώνει μέσα μου ὁρμητικὸ ποτάμι. Τῆς ὁμορφίης μου ν' ἀγάπας μονάχα δὲ φτάνει πιά, Σαχίμπ. Πρέπει καὶ τὴν ψυχὴ μου νὰ γνωρίσεις.

(4) Σουριᾶς=Ἡλίας

(Στ' ἄλλο φύλλο τελιώνει)

Ο ΝΟΥΜΑΣ, ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10. — Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Φρ. 10.

20 λεπτά τὸ φύλλο λεπτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ : Στὰ κίσκια τῆς Πλατείας Συντάγματος, Ἰθμόνιαι, Ὑπουργεῖου Οἰκονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιδόδρομου, (Ὁφθαλματρεῖο), Βουλῆς, Σταθμοῦ ὑπόγειου Σιδηρόδρομου (Ὁμόνοια), στὸ καπνοπωλεῖο Μανωλακάκη (Πλατεία Στουρνάρα), Ἐξόρχεια, στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέτιου [ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὺ στὴ Βουλῆ]. Στὸ Βόο βιβλιοπωλεῖο Χριστόπουλου.

Ἡ συντρομὴ πληρώνεται μπρὶστὰ κ' εἶναι ἐνὸς χρόνου πάντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ἑθνικὴ Ἀνάστασις—Ὁ Χριστοῦραρος—Ἡ γησὼ—Οἱ Βασιλικὲς χάρες—Σολωμὸς καὶ Παλαμῆς.

ΟΙ ΣΗΜΕΡΝΟΙ Ρωμιοί, οἱ δεμένοι χειροπόδαροι μὲ τίς ἀλυσίδες τῆς Προλήψεως καὶ τοῦ Σκολιστικισμοῦ, οἱ παραχωμένοι στὸ λόκκο τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς σκλαβιάς, οἱ ζουπισμένοι ἀπὸ τὰ κοινοβουλευτικὰ τακούνια καὶ οἱ χιλοφτυμένοι ἀπὸ τὰ βρώμικα ρουσφετοφάγα στόματα—οἱ σημερνοὶ Ρωμιοὶ καρτεροῖμε καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν Δευτερίά μας.

Ἀς τὸν ἀνασταίνουμε κάθε χρόνο τὸ Χριστό. Τίποτα δὲν κερδίζουμε. Ὅσο δὲν πατήσουμε τὴν Προλήψιν καὶ δὲν ἀγκαλιάσουμε τὴν Ἀλήθειαν, ὅσο δὲ βαλθοῦμεν ἀναστήσουμε τὸ ἔθνος μας ἡ Ἀνάστασις θὰ γιορτάζεται τυπικὰ οἷς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τυπικῆς θὰ δίνεται καὶ τὸ φιλὶ τῆς Ἀγάπης.

Γιόρτασε μιά Ἀνάστασις ἀληθινή τὸ ἔθνος, τὸ 21. Κι ἀπὸ τότε καρτερεῖ τὴ δευτερίαν τοῦ Ἀνίστασι, τὴν πὸ μεγάλην, ποὺ ἀλείμνει, ἀργεῖ, παραπολὸ ἄργεϊ νὰ μᾶς ἔρθει. Ποῦναι ὁ Μεσσίας ποὺ θὰ μᾶς τὴ φέρει τὴ χιλιετήρη; Ἡ σωστότερα, ὁ Μεσσίας ἔρχεται, μὴ ποῦναι ὁ φωτισμένος λαὸς ποὺ θὰ ἔρξει μὲ τὴ βάρια πίσω του;

★

ΚΑΛΑ τὰ λέει ὁ Γιαννιόπουλος. Ὅτε βλέπει κανεὶς τὸ Χριστὸ νὰ σερνεταί, τὴ μέρα τῆς κηδείας του, μὲ τέτια ἀσυναισθησίαν στοὺς δρόμους, δὲν ξεχωρίζει τὸν Ἐπιτάφιο ἀπὸ Ἐκλογικὴ διαδήλωση, κι ἀπορεῖ ποῦ δὲν ἀκούει καὶ αἰγιοζωνάρη· Ζήτω ὁ Χριστοῦραρος!

Πότε ἐπὶ τέλους θάρθει κι ὁ ριζοσπάτης ἱεράρχης ποὺ θὰ καταργήσει αὐτὰ τὰ θρησκευτικὰ γλέντια;

★

ΜΕΡΙΚΑ παιδιὰ ἀπὸ κείνα ποὺ πρωτοφανήκανε στὸ «Νουμά» μὲ στίχους τους, ἀποφασίσανε νὰ βγάλουν δικό τους περιοδικὸ καὶ τὸνομάσανε καὶ «Πηγάδι». Στὸ περιοδικὸ αὐτὸ, ποὺ θὰ μοιᾶζει κίπως μὲ τὸν «Ποιητικὸ ἀνθών» ποῦδγαζε δῶ καὶ μερικὰ χρόνια στὴ Νίκουσι ὁ Τασκασιάνος, θὰ δημοσιεύονται μονάχα τίτχοι, διὰλεχτοὶ βέβαια, γιὰτὶ διαλεχτὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιὰ ποὺ τὸ βγάζουν, ὁ Λιαντρός Παλαμῆς λ. γ. τὰ δύο παιδιὰ τοῦ Πρύτανι καὶ Πολίτη, ὁ Λυπαθιωτῆς καὶ οἱ ἄλλοι, εἰς τοὺς ἑνὰς κ' εἶναι.

Χαίρεται ὁ «Νουμάς» βλέποντας νὰ προκόβουν ἔτσι οἱ συνεργάτες του, τόσο πολὺ καὶ τόσο γρήγορα, ἀν καὶ ἡ χάρα του συνηφιάζεται κάπως ὅτα μαθαίνει ὅτι οἱ καλοὶ νοιοτῆς «Πηγάς» δὲν ὠρελθῆσαν καὶ τόσο ἀπὸ τὴν συντροφιά του, ἀλλὰ δείχνουν κίπως μούδιασμένα τὰ πρῶτα τοὺς βήματα, σὰ νὰ φοβοῦνται τὸν μπαμποῦλα τοῦ ἀνόητου λαγομένου Ψυχαρμοῦ—τῆς Παληκαριᾶς δηλ. καὶ τῆς Ἀλήθειας.

Θέλουμε τοὺς νέους μὲς πὸ πολὺ νέους στὸ ζήτημα τῆς γλώσσας καὶ πὸ λίγο δεμένους στὶς κάθε λογῆς πρόσληψες τῆς δημοσιογραφικῆς ὀχλοκρατίας. Μὰ ἄς εἶναι καὶ

μ' ἐλ' αὐτὰ, ποὺ ἐλπίζουμε μὲ τὸν καιρὸ νὰ διορθωθοῦν, ἡ ἔκδοσις τῆς «Πηγάς» μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα καὶ μὲ λυγτὰ καρτεροῦμε, μαζί μὲ τὰ ρεῖα τοῦ Μιχιοῦ, καὶ τὸ πρῶτο φύλλο τῆς.

Ἡ ἀγγελία τῆς, ποὺ κυκλοφόρησε σ' ἄλλα τα δημοσιογραφικὰ γραφεῖα, δὲ στέλλθηκε ὡς τὴν ὥρα στὸ γραφεῖο μας καὶ γι' αὐτὸ δὲν ξέρουμε νὰ σᾶς ποῦμε κάθε ποτε θὰ βγαίνει καὶ ποιεῖ θῆναι ἡ συντρομὴ τῆς.

★

Ο ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐνέσχεσε νὰ δοθεῖ ἡ Βασιλικὴ χάρη στὸ Γιαννακίτη, ἀλλὰ ῥωοῖς νὺ ὠρελθῆθε τίποτ' ἔλλο, ἐξὲν ἀπ' ὅσα τοῦ φάλανε στὴ Βουλῆ. Ἄλλος ὠρελθῆκε σημαντικὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ βρωμοδουλιὰ, κι ἂν ὅ,τι μᾶς εἴπανε μᾶς τὸ βεδιώνανε καὶ μὲ γραφτὴ ἀπόδειξη, θὰ ξεσκεπάσαμε ντροπὲς ποὺ μονάχα τίς τυλλογιζόμαστε καὶ κοκκινίζουμε.

Σὰς σῶναι μονάχα νὰ μάθετε πὼς τόσο περίφημα ἀρμενίζει ἡ Πολιτεία μας, ποὺ βρίσκονται κι ἄθρῳποι ἔχοντας γιὰ δουλιὰ νὰ προμηθεύουμε, μὲ χίλια δὲν ὄχι καὶ τόσο τίμια μέτα, Βασιλικὲς χάρες, παίρνοντας παχιά ἀμοιβή.

★

ΚΑΤΙ ξεχάστηκε ἀπὸ τὴν θυλίαν τοῦ Ψυχάρη ποὺ δημοσιεύτηκε στὰ δύο τελευταῖα φύλλα τοῦ «Νουμά». Ἀπὸ ἰδιοτροπία ἀδικολόγητη, φαίνεται, τοῦ μεταφραστῆ ἔμεινε ὅω ἕνας προλήφαρος ποὺ γίνεται κάπως δίκαια σύγκρισις τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Παλαμῆ:

Ὁ Ψυχάρης εἶπε:

«Τὶ θῆλες ὁ Σολωμῆς, αὐτὸς δηλ. ποὺ τὸν ἐ συγκινεῖσε κ' ἔνας καλὸς στίχος μέτρου ποιητῆ, ἂν μπορούσε νὰ προμαντεῖται τὴ σημερινὴ φιλολογικὴ ἀναγέννησις καὶ νὰ χαίρεται στὸ συμπάτριώτη μας Κωστῆ Παλαμῆ ἔχων ποιητὴ μεγαλύτερο ἀπ' αὐτόν, πὸ ἀπλωμένο καὶ πὸ συμπληρωμένο (plus achevé):

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΣΤΗ ΦΙΛΟΛ. ΣΚΟΛΗ

Φίλε «Νουμά»,

Ἐχω ποὺ παρακολουθῶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα χρόνια τώρα· πάντα ὅμως ἔμεινε μέσα μου μιά ἀφιβολία, κάποια ἐπισείκεις πρὸς τοὺς δασκάλους, ἴσως γιὰτὶ τόσο φριχτὰ τοὺς ἐπολεμούσατε.

Ἀλλὰ ὅ,τι εἶδα καὶ ὅ,τι ἔκουσα στὴ φιλολογικὴ μας σχολή, «Νουμά» μου, ἀπὸ ἕνα δασκάλου τῆς φιλοσοφίας, ἐπέραςε τόσο καὶ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς κοινῆς ἀκόμα λογικῆς καὶ τόσο ἀγγιξε—ἐγίνε μπορῶσε νὰ πῇ κανεὶς—τὸ κοινὸ, ὅστε, μὲ κάνει νύχωμαι καὶ μὲ τὰ δύο μου χεῖρα νὰ σὲ συγχρῶ γιὰ τὴν πολεμικὴ σου τὴν ἀκράτητη καὶ τὴν ἀσυμμόβητη μὰ περισσότερο δίκαια, παρὰ ἀναρχικῇ. Ἀκού ἕνας φοιτητῆς ἔκαμε κ' ἐδιδάσσε στὴ Σχολή μιά μελέτη τοῦ γιὰ τὸ Βασιλειάδη—φιλοσοφικὸ φροντιστήριον—ἤρθε τὸ ζήτημα στὴ γλωσσικὴ διατύπωση τῆς μελέτης του· ὁ μαῦρος ὁ φοιτητῆς, δὲν μπορῶσε νὰ πῇ κυπαρίσσειν τὸ κυπαρίσσι. Καὶ ὁ καθηγητῆς ἔρχισε· πρῶτα εἶπε πὼς ὅλοι οἱ ποιηταὶ τῆς ἀναγεννημένης Ἑλλάδας εἶναι ἀγράμματοι καὶ κκομοριασμένοι. Τοὺς ἐσυχώρειν ὅμως γιὰτὶ δὲν εἶχαν ποῦ νὰ μορφωθοῦν. Καὶ δὲν ἐδιδάσσε ὁ καθημένης νὰ δῇ ποῦ καὶ πόσον ἐσπούδασε ὁ Σολωμῆς ἡ ἂν εἶχε ἀνάγκη ὁ Κάλβος νὰρθε στὴ δική του σχολή καὶ νὰ χορτάσει ἀπὸ τίς μάρες του καὶ τίς κουκουναρές.

Κ' ἤρθε στὴ γλώσσα·

«Ἐμεῖς οἱ ἀνεπιτυχημένοι, λέει, ἔχουμε δικαίωμα νὰ ὀδηγήσουμε, νὰ ἐπιβληθοῦμε καὶ νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν, ὄχι νὰ μᾶς ὀδηγοῦν οἱ ἀγράμματοι. Κκοκομορὴ μεσαιωνικὴ θεωρία. Ὅσο ξεθωριασμένη κι ἂν εἴσαι, θὰ βρεθοῦν καμπόσοι ἀνέραστοι νὰ ὀμνήσουν τὰ ζαρωμένα σου μάγουλα, τ' ἀνέκφραστα μάτια.

Μπροστά, δασκάλοι μου, μπροστά μήπως χάσει την αρχηγία, μήπως σ' ας πεταχτεί το φιλότιμο κι ας γίνετε έτσι τ' Ελλήδες δόκλ' ης οί φονιάδες.

Μπροστά είσεis, κι ας έγινε κοινή πιά σοφία πώς τή γλώσσα τή δημιουργεί ο λαός και αυτόν τον πλάστη και τον παντοκράτορα, θέλουν δέ θέλουν θά ακολουθήσουν όσοι κι όποιοι, δλοι. Κι είπε στο φοιτητή.

«Βίπετε, πνεύμα τής εποχής, κύριε. Αλλά πνεύμα σημαίνει άηρ, φορά' όχι νόησις, νους, ψυχή, όπως θέλεις να είπης. Είναι φρικτόν λάθος,

Είπετε· ο Ναζωραίος δημοκράτης· αλλά δημοκράτης δηλοῖ τον κρατούντα δήμου τινός, όχι ολοκλήρου τής οίκουμένης, ως ο Χριστός».

Είπε κι άλλα, παράλληλα. χρυσόλογα ο καθηγητής μας και τέλος «Συμβουλευώ όπως μὴ γίνγηται χρήσις τής αντωνυμίας δ' όποιος ως αναφορικῆς, διότι αὕτη είναι συσχετική, τήν όποιαν όμως οι άγράμματοι δυστυχώς ταίς αναφορικαίς συνεταύτισαν». Κακομοίρα γλώσσα. Δράκος είσαι. Στοιχειό. Το πιο σίγουρο στήριγμα τών ελπίδων μας. Άφησες το δασκαλισμό να ξεχειλίση και να πελαγώση, κ' ύστερα κρυφούτσικα και πονηρά έβγαλες ή ίδια σου τήν απόφαση και τήν καταδίκη. Από σένα, γλώσσα Έλληνική, από σένα θά γίνουν, από σένα τά περιμένουμε όλα.

Κ' είπειτα, «Νουμά» μου, έχουμε τήν απλότητά να γυρεύουμε πρόοδο και φιλολογία, να γυρεύουμε προκοπή.

Γιατί να παραξενευόμαστε πώς οι δασκάλοι μας είναι το μικρόβιο, είναι ή κατάρτα ή κοινωνική, ή μάστιγα και ή άρρώστια;

Τί θά σου μάθη το άγχρ'ιματο και στενόμυαλο έπαρχιωτόπουλο, που έρχεται κουτό από τον καθηγητή του εκεί μέσα κι αποκουτιαίνεται;

Τί τά θέλεις. Από το θέμελο, από τήν αρχή θέλει γιατρεία το κακό. Έκεί μέσα—στο ιερό τέμενος τών Μουσών—ποτίζονται τά Έλληνόπουλα με τή χολή και τήν περιφρόνηση πρὸς τήν αλήθεια, οι δασκάλοι μας οι αύριανοί, φαρμάκι θανάσιμο. Εκεί, εκεί μέσα χτυπάτε· ο σκοπός είναι να προφτάση κανείς το κακό· είπειτα καλές άντάμωσες· είναι δάσκαλος, είναι αγίατρευτος; πιά....

10 του 'Απρίλη

Γ. Π.

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Στο φύλλο τής άλλης Κυριακής θάρχησουμε το άρθρο του Κωστή Παλαμά για τον πρωτανικό λόγο του κ. Πολίτη περί του έθνικού έπους των νεωτέρων Έλλήνων.

— Στο ίδιο φύλλο θά δημοσιεύουμε και λυρικώτερο άρθρο του Νίκου Βέη για μιá πεθαμένη κόρη.

— Βγήκε σέ βιβλίο «ό Προσκυνητής» του συνεργάτη μας 'Ηλία Βουτιερίδη.

— Άρκετά κομμάτια του «Προσκυνητή» τυπωθήκανε και στο «Νουμά» με το ψευτόνομα Περικλής Άρέτας.

— Το βιβλίο πουλιέται μιá δραχμή στο γραφείο του «Νουμά» και στα βιβλιοπωλεία «Ήστιας», Έλευθερουδάκη και Σακέτου.

— Ταμπελχανίδες, λέει ή «Ακρόπολη», είναι οι βουλευτάδες μας αφού από τή Μεγαλοδευτέρα το κόψανε κουμπόρα και πάψανε να δουλεύουν.

— Ταμπελχανίδες, ότα δέ δουλεύουν, μά ότα δουλεύουνε δέν είναι τάχα καλαχωνιάδες αφού όλο και καταχωνιάζουνε ρουσφέτια;

— Θέλουμε να μάθουμε αν ή Πατρίδα κερδίζει περισσότερο ότα δουλεύει—ή ότα δέ δουλεύει ή Βουλή. Να μάς το πει κι αυτό ή «Ακρόπολη» καμιά μέρα.

— Ο συμπατριώτης μας κ. Α. Παρθένος (Ary René d'Yvermont), που δείχνει ξεχωριστό ενδιαφέρον για τή νεοελληνική φιλολογία, μ' ας παρακαλεί να πούμε στους φίλους μας, ότι μπορούν να του στέλνουν τα έργα τους στο κατάστιχο του : 13 Rue Bleue, a Paris. Ο κ. Παρθένος, που συνεργάζεται σε πολλά Φραντζίλικά και ξένα περιοδικά με το ψευτόνομα Ary René d'Yvermont θά μιλάει δίχως ξεχωριστές προτίμησεις για τα έργα όλων όσοι έχουν τήν εύχρηστη να του τα στέλνουν.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

δρακ. Ι. Δ. 'Ολοφύγγαρι, ολοφύγγαρο, ολοφύγγαράδα, να μάνι μάνι τρεῖς λέξεις για τήν πανοσίηνο. Έχουμε και το δόγιομο φεγγάρι και τή φεγγαροσίμωση. —'Εξίονα Το ποιήμα το δημοσιεύουμε. Το άρθρο στο φύλλο τής άλλης Κυριακής. Σου γράψαμε και ξεχωριστά για το «Σύλλογο τών Ακροπολιτών» που είναι στα σκαριά.—κ. Ε. Σακ. Μιτωλήν. Λάβουμε τις φημερίδες και σ' εύχριστούμε. Τάλλα φύλλα, με τα σκετικά άρθρα, δέν μπορείς να μάς τα στείλεις;—κ. Γιάννη Ζίζικα. Κάίρο. Ακόμα να παντήγεται στα γράμματά μας και να μάς στείλανε τις συντρομές.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1907

ΕΝ ΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	31 Μαρτίου 1907	28 Φεβρουαρίου 1907
Εισ μεταλλικόν	Δρ. 3,044,267.99	2,956,599.24
Εισ Τραπεζικά γραμμάτια	196,775.—	414,600.—
Εισ κεραμικά γραμμάτια διδραχμα και μονόδραχμα	1,727,303.—	1,630,627.—
Εξωτερικά λησμοί	35,139,75.26	34,245,308.20
Εξωτερικά λησμοί	11,918,604.83	12,270,748.83
Δάνειον πρὸς τήν Έλληνικήν Κυβέρνησιν επί αναγ. κυκλοφ. Τραπε. Γραμμ.	65,778,575.42	65,778,575.42
Δάνειον πρὸς τήν Έλληνικήν Κυβέρνησιν διδραχμῶν και μονόδραχμῶν.	10,500,000.—	10,500,000.—
Όμολογιαί εθνικῶν δανείων	Δρ. 24,648,321.60	
Εισ χρυσόν	Δρ. 27,741,087.75	
Εισ Τραπε. Γραμμάτια		52,389,359.35
Εντοκα γραμμάτια Έλληνικοῦ Δημοσίου εις τραπεζ. γραμμάτια	2,000,000.—	2,000,000.—
Προεξοφλήσεις	21,857,882.71	21,470,705.84
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων	2,870,450.32	2,740,366.37
Δάνεια και άνοικτοί λησμοί επί ενσχύρῳ χρηματογράφῳ.	10,781,811.86	10,700,824.06
Δάνεια επί ενσχύρῳ έμπορευμάτων	3,354,319.89	4,419,926.74
Δάνεια και άνοικτοί λησμοί επί ύποθήκῃ	63,760,732.45	63,487,337.47
Δάνεια εις δήμους, λιμένας και λοιπα νομικά πρόσωπα.	45,477,166.07	45,268,851.02
Κορηγήσεις εις γεωργικηματαίς	14,143,955.79	13,389,502.01
Καθυστερήσεις κορηγήσεων εις γεωργικημ. και γραμμ. Προν. Τραπεζῆς	4,701,274.21	4,787,269.16
Ήπειροθεσσαλίας	4,920,988.50	4,920,988.50
Μετοχαι εις έγχωρίους εταιρείας	1,500,000.—	1,500,000.—
Συμμετοχή εις Τράπεζαν Κρήτης	1,780,310.—	1,780,800.—
Όμολογιαί λαχ. δαν. Έθν. Τρ. τής Έλλάδος 2 1/2 % εις τρ. γρ.		120,182.17
Τοκομερίδια εν γένει		
Καταστήματα Τραπεζῆς και κτήματα εις αναγκαστικῶν εκποιήσεων	8,572,676.51	8,531,072.36
Απαιτήσεις έπισφαλεῖς	2,901,662.46	2,883,626.24
Έξοδα εγκαταστάσεως (ιδίως δαπάνη κατασκευῆς Τραπεζ. Γραμματίων).	1,643,131.40	1,640,946.95
Διαφοροι λογαριασμοί	3,085,878.56	2,956,325.57
Λογαριασμοί τρίτων εν τῷ εξωτερικῷ	4,612,983.97	6,297,079.72
Διεθνῆς Οικονομική Έπιτροπή λησμοῦ ύπηρ. Έθν. δαν. εις χρυσ.)		
Δ/σμοῖς εξαγορῆς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εις κέρδη Τραπεζ. Γραμματίων	1,433,600.—	1,433,600.—
Έξαγορά προνομίου Προν. Τραπεζῆς Ήπειροθεσσαλίας	960,000.—	960,000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εις Τραπεζικά Γραμμάτια)	300,000.—	300,000.—
Διαφορα	2,213,016.51	1,779,070.90
Δραχ.	383,566,459.70	384,145,391.12

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικόν κεφάλαιον.	Δρ. 20,000,000.—	20,000,000.—
Αποθεματικόν κεφάλαιον τακτικόν και έκτακτον	13,50,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικά Γραμμάτια εν κυκλοφορίᾳ:		
α') διὰ λογαριασμῶν τής Κυβερνήσεως.	Δρ. 65,778,575.42	
β') " " τής Έθνικῆς Τραπεζῆς.	46,156,873.73	
Κεραμικά γραμμάτια διδραχμα και μονόδραχμα	10,500,000.—	10,500,000.—
Καταθέσεις άνευ τόκου εις μεταλλικόν	6,100,675.05	7,250,297.26
Καταθέσεις άτοκοι	21,246,043.41	18,955,868.97
Έπιταγαί πληρωτέαι	653,675.94	1,186,717.37
Μερίσματα πληρωτέα	317,340.—	528,070.—
Καταθέσεις Δημοσίου πρὸς κορηγήσιν δανείων κατά τον ΒΦΜ Νόμον.	288,272.94	288,272.94
Διεθν. Οικονομ. Έπιτροπή λησμοῦ καταθ. εκ δημ. ύπαγγ.		
προσόδων.	Εισ χρυσόν Δρ. 698,661.39	
	Εισ τρ. γρ. " 6,519,056.34	
Υπηρεσία Έθνικῶν δανείων εις χρυσόν	8,292.58	118,692.63
Υπηρεσία Έθνικῶν δανείων εις τρ. γρμ.	326,115.27	459,466.32
Καταθέσεις δημοσίου εις χρυσόν	3,430,237.47	1,794,692.10
Καταθέσεις Δημοσίου εις τραπεζικά γραμμάτια κατά τον Νόμον ΒΦΕ	4,010,701.48	10,701.48
Έντοκοι καταθέσεις Δημ. εις χρυσ. διὰ τήν κατασκ. του Σ.Π.Δ.Σ.	11,918,604.83	12,270,748.83
" " τρ. γραμμ.	562,796.21	344,216.21
Καταθέσεις επί τόκῳ	91,853,425.85	93,624,632.66
Λαχειοφόρον Δάνειον Τραπεζῆς 3 % εις χρυσόν	43,669,560.—	43,669,560.—
" " 2 1/2 % εις τραπεζ. γραμμάτια	20,482,400.—	20,482,400.—
Υπηρεσία Λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς 3 % εις χρυσόν	1,728,486.—	1,790,930.—
" " 2 1/2 % εις τραπεζ. γραμμάτια	205,110.—	233,340.—
Καταθέσεις Ταμειευτηρίου	8,012,814.74	7,868,318.74
Διαφορα	2,560,741.26	1,888,435.26
Εν Αθήναις τῇ 9 'Απριλίου 1907.	Δραχ. 383,566,459.70	384,145,391.12

Ο Διευθυντής του Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΣΗΣ